

'Mooie mix van 'diepe' voorstellingen en puur entertainment'

Karavaan 2008 leuker dan ooit

DOOR SONJA DE JONG

ALKMAAR - Het wordt zijn elfde 'Karavaan' dit jaar. Maar nog altijd kan artistiek leider Henk Schoute van de organiserende stichting Kunst en Cultuur Noord-Holland wakker liggen van een slechte recensie. Hij programmeert elk jaar opnieuw met hart en ziel en als iets terecht of onterecht wordt afgekraakt, dan doet dat pijn.

Al 30 jaar is Schoute actief in de theaterwereld. Aanvankelijk als acteur. Tot in 1987 het besef doordrong dat 'zijn naam nooit in neonlichten op de pui van een theater zou schitteren', zoals hij het bij zijn zilveren jubileum in 2003 verwoordde. Hij maakte de ommezwaai naar het management. Eerst in het Cleyntheater in Amsterdam waar onder zijn leiding het festival 'Dans over het IJ' ontstond. De volgende stap was in 1992 het aanvankelijk als eenmalig bedoelde 'Over het IJ Festival'. „In die tijd al probeerde ik voorstellingen te programmeren die een band hadden met de omgeving waar ze speelden. Een hoogtepunt wat dat betreft was voor mij 'Noordwesters' van Dogtroep. Het festival was bedoeld voor mensen uit die buurt, van wie er velen op de werven hun brood verdiend hadden. Die voorstelling vertelde hun verhalen, dat was een van de mooiste die ik in al die jaren heb meegemaakt. Dat uitgangspunt heb ik ook altijd vastgehouden: voorstellingen die wortelen op de plek waar ze gespeeld worden.”

Bescheidenheid

Ook voor Karavaan zocht hij daarnaar. „Toen ik aantrad in december 1996 bestond dat festival vijf jaar en was nog volop in ontwikkeling. Ik trof een enorme potentie, maar ook een soort - naar mijn idee volkomen misplaatste - bescheidenheid. Het bestond uit een aantal losse 'flodders', verspreid over een maand. Het frappante was en is dat het publiek voor tachtig procent uit de eigen omgeving kwam. Er is geen ander festival in Nederland waar dat zo is. Dat geeft een enorme kracht.”

In de loop der jaren breidde Schoute het aanbod uit en stroomlijnde het. „Er was een periode dat we heel veel grote spektakelvoorstellingen hadden, van Dogtroep, Lunatics, maar ook van buitenlandse groepen. Die tijd is nu een beetje over. Het accent ligt tegenwoordig meer op jonge creatieve theater-

makers die vaak verrassend mooie dingen doen.” Een andere ontwikkeling die Schoute met name de laatste jaren signaleert, is dat de scheidslijn tussen vernieuwend theater en entertainment vervaagt. „Daar ben ik blij mee. Er was een tijd dat een 'serieuze' acteur er niet over peinsde om in een musical mee te spelen, maar nu zie je theatermakers en spelers hoppen van het een naar het ander. En dat is goed, want het is allebei belangrijk. Ook gewoon lekker leuk entertainment hoort in Karavaan thuis.”

Laatste moment

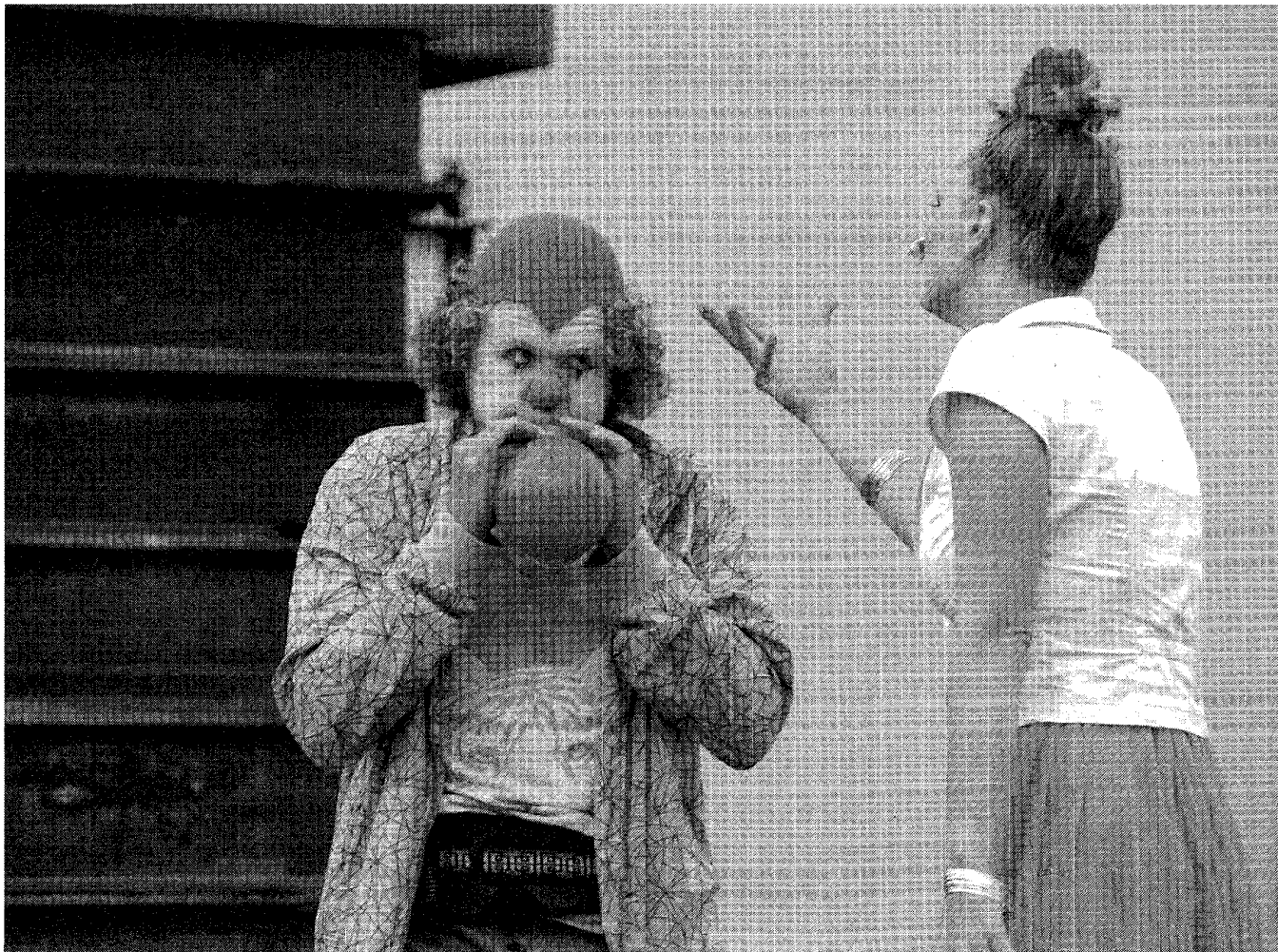
Zijn rol als programmeur is meer dan het 'inkopen' van voorstellingen. „Je draagt in gesprekken mogelijke thema's aan, je denkt mee en je gaat samen het proces in om zo'n voorstelling te laten groeien. Wat het publiek ziet, is eigenlijk alleen maar het laatste moment, als alle keuzes al gemaakt zijn. Juist daarom kan het zo pijnlijk zijn als dat publiek niet positief oordeelt.” Toch is hij ook blij met kritiek. „Het zet je aan het denken, het houdt je scherp, het zorgt dat je je grenzen steeds verlegt en meegroeit.” De komende zomer ziet hij dan ook met vrolijke gespannenheid tegemoet. „We hebben een paar voorstellingen waar ik heel blij mee ben. Bijvoorbeeld 'Weerzien' van muziektheatergroep Polly Maggoo. Hierin gaat een Duitse chemicus na de val van de Berlijnse muur met zijn vrouw op reis over de wereld om alle muren te bezoeken. In Israël ontmoet hij een jonge Palestijn. Joodse en Palestijnse muziek speelt een grote rol. Heel erg mooi.”

En als hij de Noord-Hollanders nou drie voorstellingen zou moeten adviseren? „Dat is een gewetensvraag. Alles kan ik aanbevelen, anders had ik het niet geprogrammeerd. Maar ik verwacht veel van 'Maat voor maat'

van 't Woud Ensemble. En 'Brieven naar Zee' van Carla Hardy wordt, denk ik, ook heel bijzonder. Typisch Noord-Hollands, over de Texelse Aagje Luijtsen. En natuurlijk 'Drebbel', de opera over de Alkmaarder Cornelis Drebbel. Maar ja, nou doe ik eigenlijk aan aantal andere voorstellingen tekort. Huidhonger bijvoorbeeld, een performance rond eten. Verwacht niet dat je daar met een mes en vork gezellig aan tafel een maaltijd kunt eten. Het eten is geweldig, dat wel, maar de performance kan heel confronterend zijn. Want goed theater moet ook zo nu en dan schrijven en aan het denken zetten. Zoals ook 'Mrs. God' van Growing up in Public. Daarin wordt de vraag gesteld: waarom zou God eigenlijk geen vrouw kunnen zijn. Er zullen vast mensen zijn die het ervaren als godslastering, maar dat is het zeker niet. Het is juist heel integer en respectvol. 'Schmioere' van Deuten en De Goeij, ook mooi. Of de muziektheatervoorstelling 'Vader' van TOM. En vergeet ook al onze straattheatervoorstellingen niet. Die zijn gewoon heel leuk, puur amusement zonder allerlei diepe gedachten."

Karavaan, 17 juli t/m 10 augustus. Het volledige programma is te lezen op www.karavaan.nl

Deuten en De Goeij in 'Schmiere'.

PR-FOTO

TOM brengt 'Vader'.

FOTO PETER JANSSEN